

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΠΑΒ	232
3/4/2015	

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ & ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Σχετικά με άρθρο δημοσιευμένο στην εφημερίδα «Το Παρόν», της 22/2/2015, όπου γίνεται αναφορά σε διαδικασίες απόκτησης κυριότητας της εταιρείας διαχείρισης ακινήτων της Εθνικής τράπεζας: «ΠΑΝΓΑΙΑ» με πρωτοφανείς χαριστικούς όρους, τις οποίες διαδικασίες στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ είχαν χαρακτηρίσει στην περίοδο της προηγούμενης κυβερνητικής θητείας κερδοσκοπία εις βάρος του ελληνικού λαού.

Ο αναφέρων βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των «ΑΝ.ΕΛ.»

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

Ο Παπασταύρου, το Ισραήλ και το φιλέτο ακινήτων της Εθνικής

Ουσιαστικό ρόλο στο παρθεναγωγικό της προετοιμασίας της επίσκεψης Σαμαρά (και μισού υπουργικού συμβουλίου) στο Ισραήλ, τον Οκτώβριο του 2013, είχε ο Σταύρος Παπασταύρου, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά το σκέλος των επαφών με Ισραηλινούς επιχειρηματίες, που ενδιαφέρονταν να επενδύσουν στην Ελλάδα. Στους επιχειρηματικούς και τραπεζικούς κύκλους των Αθηνών, ήταν γνωστό ότι ο Στ. Παπασταύρου είχε άριστες σχέσεις με επιχειρηματίες από το Ισραήλ -όχι μόνο με τον Σαμπί Μιονί, που είχε εγκατασταθεί στο Ισραήλ, προερχόμενος από την Ελλάδα, τα κεφάλαια του οποίου είχε δηλώσει ότι διαχειριζόταν ο κ. Παπασταύρου, όταν αποκαλύφθηκε ότι το όνομά του εμφανιζόταν στη λίστα Λαγκάρντ, δίπλα σε κατάθεση 5,4 εκατ. ευρώ.

Οι εντατικές επαφές εκείνων των ημερών στο Ισραήλ με σημαντικούς επιχειρηματίες έφεραν ένα γρήγορο αποτέλεσμα, που προκάλεσε αίσθηση στους ελληνικούς πολιτικούς και επιχειρηματικούς κύκλους.

Τον Νοέμβριο του 2013, ανακοινώθηκε ότι ένα επενδυτικό σχήμα, πίσω από το οποίο ευρίσκεται ο αμφιλεγόμενος Ισραηλινός δισεκατομμυριούχος,

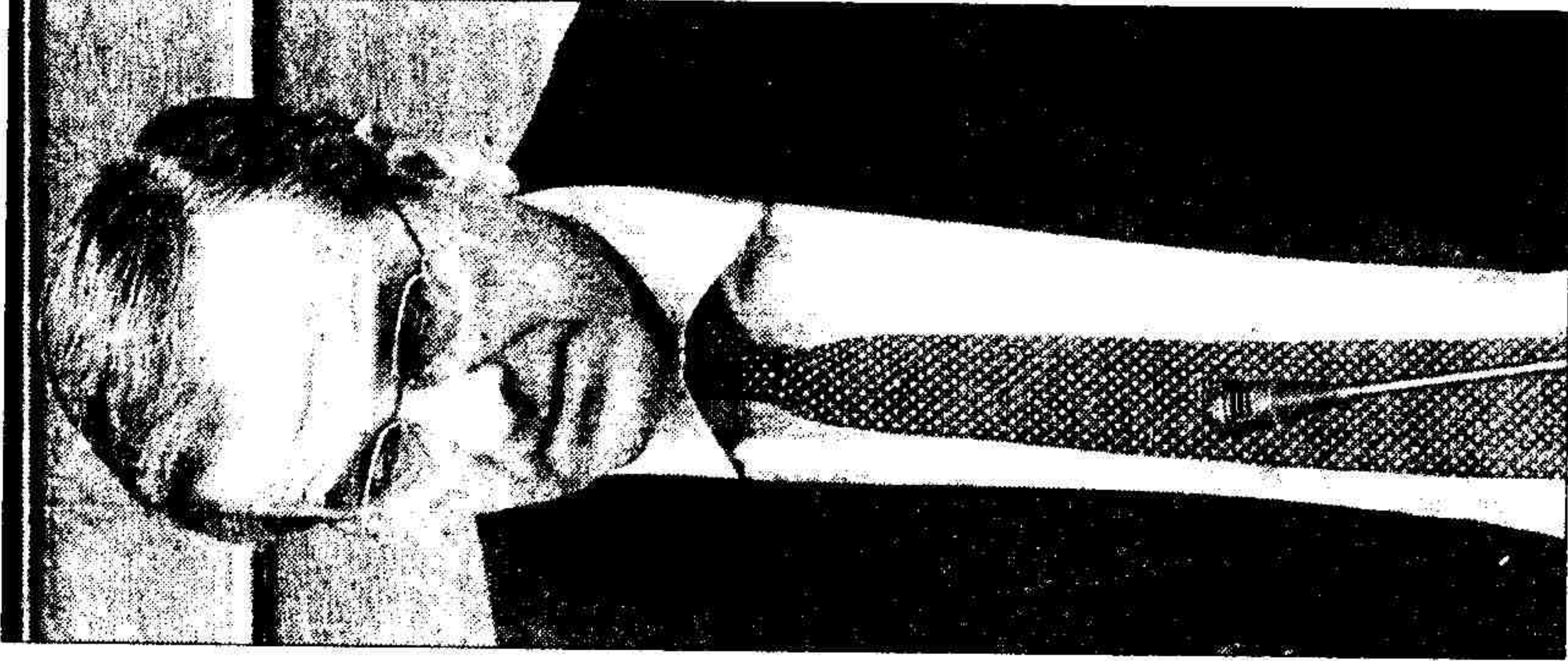
Μπένι Στάινμετζ, συμφώνησε με τη διοίκηση της Εθνικής για να αποκτήσει τη θυγατρική της εταιρεία ακινήτων, Πανγαία, μια εταιρεία-θρσαυρό, με ένα τεράστιο χαρτοφυλάκιο ακινήτων της ίδιας της Εθνικής, η οποία, όμως, είχε μόλις αποκτήσει και 14 «χρυσά» ακίνητα του Δημο-

σίου από το ΤΑΙΠΕΔ. Λέγεται ότι ο κ. Στάινμετζ είχε προσωπική συνάντηση με τον Αντ. Σαμαρά, κατά την επίσκεψη του τότε πρωθυπουργού στο Ισραήλ, μια συνάντηση για την οργάνωση της οποίας είχε μεριμνήσει ο Στ. Παπασταύρου. Για τις επενδύσεις Στάινμετζ στην Ελλάδα είχε εκδηλώσει προσωπικό ενδιαφέρον ο δεξιός πρωθυπουργός του Ισραήλ, Μπενιαμίν Νετανιάχου, που είναι γνωστό ότι διατηρεί πολύ στενές σχέσεις με τον επιχειρηματία.

Εκείνη η συμφωνία είχε προκαλέσει ισχυρότατους κραδασμούς. Μέλος του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας την καταψήφισε και εγκρίθηκε οριακά από το Ταμείο, με πλειοψηφία 4 προς 3, ενώ πληροφορίες του «Π» αναφέρουν ότι είχε διχάσει και την τότε διοίκηση της Εθνικής, η οποία όμως την προώθησε τελικά, ως συμφωνία θερμά υποστηριζόμενη από το Μαξίμου.

Αρμόδιο στέλεχος της ΕΤΕ έχει δηλώσει στο «Π» ότι η συμφωνία ήταν επωφελής για την τράπεζα, γιατί αύξησε περίπου κατά 1% το δείκτη κεφαλαιακής επάρκειας.

Δεν την θεώρησε, όμως, εξίσου επωφελή ο ΣΥΡΙΖΑ, που είχε ανακοινώσει τότε: «προειδοποιούμε τους σύγχρονους

μαυραγορίτες ότι στην κυβέρνηση της αριστεράς θα δώσουν λόγο όλοι αυτοί που κερδοσκοπούν σε βάρος του ελληνικού λαού».

Σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση, «η Ισραηλινή εταιρεία INVEL απέκτησε το πλειοψηφικό πακέτο 66% της Πανγαίας

με πρωτοφανείς χαριστικούς όρους. Για το τελικό τίμημα που ορίστηκε στα 650 ευρώ εκατομμύρια η Ισραηλινή εταιρεία θα καταβάλλει μόνο τα 160 εκ. και θα εισφέρει σε είδος δύο ακίνητα στην Ιταλία αξίας 70 εκατ. ευρώ. Τα υπόλοιπα θα της τα δανείσει η Εθνική Τράπεζα με το προκλητικό επιτόκιο 2,718% τη στιγμή που οι μεγάλες ελληνικές επιχειρήσεις δανείζονται με επιτόκιο από 7%-9%.

Η χρηματοδότηση από την ίδια την Εθνική τράπεζα, για να αγοράσει η INVEL την Πανγαία είναι μια περίεργη τραπεζική πρακτική, όπως επίσης και η αποπληρωμή του δανείου που θα πραγματοποιηθεί από τα εξασφαλισμένα μισθώματα 70 εκατ. ευρώ που θα καταβάλλει η ίδια η ΕΤΕ για τη στέγαση των καταστημάτων της».

Υπήρξε, όμως, και άλλη μία συμφωνία που είχε κλείσει σε εκείνη την επίσκεψη Σαμαρά στο Ισραήλ, με τον ίδιο επιχειρηματία, η οποία δεν προχώρησε τελικά: Ο Στάινμετζ ήθελε να αποκτήσει και τη μοναδική στην Ευρώπη βιομηχανία νικελίου, ΛΑΡΚΟ, να «βάλει λουκέτο» στην παραγωγική της δραστηριότητα στην Ελλάδα και να αξιοποιήσει τα μεταλλεύματα της εταιρείας στο εργοστάσιο δικών του συμπεριόντων, στα Σκόπια.